

- Okkara heim hefur altíð verið nógv merkt av Føroyum, og tí ber tað als ikki til hjá okkum bara at kvetta við Føroyar, fyri tað um eg gevist sum sølumaður

inum gjørdi, at alt skuldi leggjast til rættis eftir, nær Tjaldrið var frammi. Tað kundi verða seint á kvøldi ella tíðliga um morgunin, men fólkin, sum eg skuldi hitta, vóru altíð til reiðar at taka ímóti, greiðir Erling frá.

Tjaldrið sigldi til Klaksvíkar, Runavíkar og Suðuroyar, og á hesum støðum fekk Erling so nýggj viðskiftafólk.

- Fyrsta ferðin eydnaðist nógv betur, enn nakar av okkum hevði torað at droymt um frammanundan. Eg seldi fyri 28.000 krónur á fyrstu ferðini, og tað var stjórnin hjá mær imponeraður av. Tað var ivaleyst eisini tí, at eg eftir tað fekk til uppgávu at gera tær ferðir til Føroya um árið.

Og tær ferðirnar hava givið Erlingi Lydersen eitt serligt samband til Føroyar. Kona hansara hefur síðani fyrstu ferðina ofta verið við í Føroyum, sjálv um hon sjálv hefur verið noydd at gjalda fyri sína ferð.

Erling Lydersen minnst nógvar hendingar frá farnu døgum, tá øll høvdu so góðar stundir til at práta og hugna sær.

- Eg fekk eitt nógv tættari forhold til mínar kundar í Føroyum, enn eg sum heild fekk í Danmark. Í Føroyum vóru altíð stundir til at práta, og eg havi fingið nógvar vinir millum míni viðskiftafólk, sigur Erling Lydersen.

Hann minnst eina hending í Suðuroy, sum staðfesti stóra munin millum føroyska og danska samfelagið.

- Ein maður, sum skuldi lata ein handil upp, ringdi til mín klokkan 10 um kvøldið, og spurdi um eg ikki kundi koma at vitja hann. Jú, tað kundi eg væl. So settu vit okkum niður at tosa um vørur og annað, sum hoyrði til. Á midnátt fór konan hjá honum at baka bollar, og um hálvgum tvey tíðina komu nýbakaðir bollar á borðið. Slíkt havi ongantíð upplivað nakra aðrastaðni, sigur hann.

Í fleiri ár sigldi Erling Lydersen til Føroya, men tá Tjaldrið gavst at sigla, fór hann í luftina. Fyrst var tað Íceland Air, sum flutti Braun-sølumannin til Føroya, seinni Maersk, og nú brúkar hann bara føroyska flogfelagið, Atlantsflug.

- Fráferðirnar hjá Atlantic passa betur til mín, og tá nógvir av mínum kundum bara brúka føroyska flogfarið, so helt eg eisini, at tað skuldi eg gera.

sigur hann.

Veðrið spældi puss

So hvørt sum ferðamøguleikarnir í Føroyum vórðu betraðir, bar betur til hjá Erlingi at leiga sær bil og koyra kring landið.

- Fyrr brúkti eg 10 dagar í Føroyum, og tað vóru góðar stundir til øll viðskiftafólkini, men seinnu árin hefur fyrirtøkan hildið tað verið nógv mikið við fyra døgum, og tað hefur havt við sær, at eg havi verið noyddur at gera eitt sindur skjótari av, sigur hann.

- Men tað er eisini hent ein óðilig menning í føroyska samfelagnum – tað kann ikki samanberast, hvussu tað var fyrr, og hvussu tað er nú. Føroyar eru nú nógv meira eitt vanligt vestur-europeiskt land, enn tað var áður. Fyrr hendi ikki so nóg, og tað vóru góðar stundir til ein sølumann. Nú gongur alt so nóg skjótari fyri seg.

Erling Lydersen hefur sum vera man bæði upplivað gott veður og illveður í Føroyum.

- Einaferð eg hevði verið í

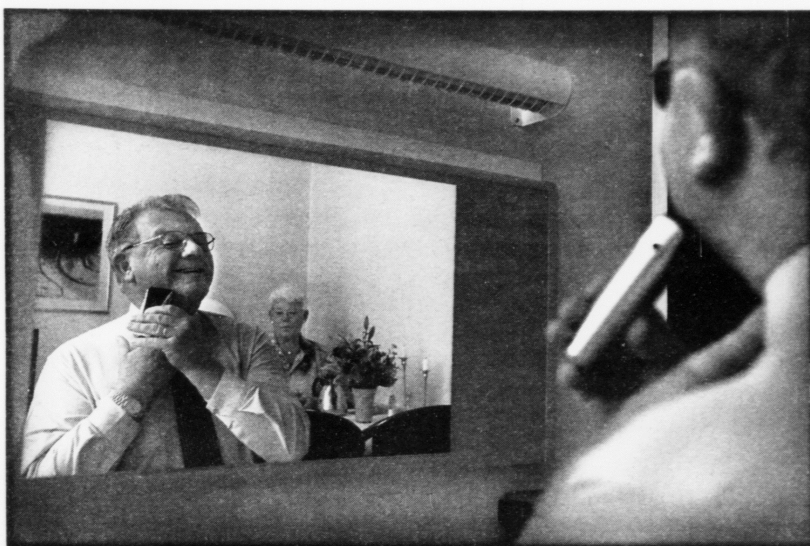
- Seinnu árin hefur tað verið nógv mikið av døgum til kundarnar í Føroyum, men alt ov fá kvøld til vinfólkini

Runavík, var rættilig kavaðin. Eg skuldi sigla til Havnar, men á bryggjuni á Toftum sást einki til nakra ferju. Tá helt ein av kundunum hjá mær, at vit skuldu koyra til Havnar. Har vóru eisini onkrar kvinnur, sum skuldu til Havnar, og tær skuldu so koma við okkum. Og ja, tú koyrir bara frammanfyri, helt kundin hjá mær fyri. Og so fóru vit avstað til Havnar í ringum veðri. Vit koyrdu eftir oynni, men tibeit, vit komu til Havnar í øllum góðum, men tað var ein minniligur túrur, fortelur Erling.

- Tey á Hafnia plagdu altíð at lurtu eftir veðurtíðindunum fyri meg, so tey kundu siga mær, hvussu veðrið fór at verða um dagin, tá eg skuldi til Runavíkar ella til Klaksvíkar. Mær dámdi best at vita, hvussu veðrið fór at verða, áðrenn eg fór avstað, men viðhvørt gleymdi eg at spyrja.

Hann fekk sekkin

Við árshyrjan í ár var Braun lagt saman við Gillette, sum hefur

Erling Lydersen ger seg kláran til arbeiðsdagin. Kona hansara, Elsa, hefur verið við á nógvum av Føroyaferðunum. Mynd: Jens Kristian Vang

átt Braun síðani 1967. Nýggj leiðsla kom í Danmark, sum nú hýsir høvuðsskrivstovuni hjá nýggja Gillette Group í Nordurlondum.

Og 9. juni í ár hevði hetta við sær, at Erling Lydersen varð biðin um at koma inn til nýggja stjóran. Eitt uttanfyrirstandandi virki hevði kannað fyrirtøkuna, og eyguni fullu á aldurin hjá Erlingi Lydersen, sum verður 63 fyri jól. Tað hildu teir ikki, at samanlagda fyrirtøkan kundi byggja eina framtíð á, og tí fekk Erling sekkin.

- Eg var skelkaður, tá eg fekk boðini, tí eg hevði als ikki ventað tað. Eg helt, at eg hevði

honum, er hann altíð reiðar at rykkja út. Kona Erling heldur, at fyrirtøkan næstan hefur vent í holuni, tí teir hava spurt hann, um hann fer at finna sær eitt annað arbeiði, ella um hann kann verða tøkur teir 200 tímarnar um árið, sum hann hefur loyvi at arbeiða, meðan hann fær eftirløn.

- Eg havi eisini hoyrt okkurt graml um, at eg skal við til Føroya, tá nýggi sølumaðurin fer fyrsta túrin, og tað eri eg klárur til. Men annars var mín seinasti túrur í oktober mánaði í ár. Kundarnir hjá mær í Føroyum vildu tó ikki siga farvel til mín. Teir sögdu bara »vit siggjast«, fortelur Erling.

Fingu skeld frá Leif Mohr

Og ferðirnar til Føroya hava givið Erlingi og Elsu Lydersen nóg vinfólk, sum tey altíð royna at vitja, tá tey eru í Føroyum.

Abbi Erling hefur eisini ferðast nóg til Føroya. Í eina hálva öld fæddi Lydersen M/S Ísland hjá DFDS millum Danmark, Føroyar og Ísland. Hann var væl kendur og væl lýddur í Føroyum.

- Eg minnst bara abba mín eftir, at hann var givin at sigla. Hann roykti pípu og hevði kaskett á hövðinum. Í Føroyum havi eg fleiri ferðir upplivað, at eg skuldi heilsa upp á fólk, tí tey kendu abba mín, sigur Erling.

Eftirnafnið Lydersen er rættiliga sjáldsamt í Danmark. Í Føroyum er tað helst betri kent, og tað hefur eisini havt onkrar fyrminur við sær.

- Føroyingar hava altíð stavað eftirnafnið hjá mær rætt, tí teir kenna tað úr Føroyum. Í Danmark eru altíð trupulleikar við mínum eftirnafni, og eg verði altíð noyddur at stava tað fyri fólk. Men hóast tað hefur tað mangan verið stavað skeivt, sigur Erling, sum eingin skyldfólk hefur í Føroyum, og tí hefur sít eftirnafn frá donskum ættarfólki.

Men vinir, ja, teir hefur hann nógvar av í Føroyum.

- Seinnu árin hefur tað verið

nóg mikið av døgum til kundarnar, men alt ov fá kvøld til vinfólkini, sigur Erling.

- Fyrr var Leif Mohr mín størsti kundin, og vit høvdu eitt framúr gott samband við hvønn annan. Vit kundu saktans sita í hørðum samráðingum um dagin, og so hugna okkum um kvøldið. Tað var eingin trupulleiki við tí. Leif var næstan sum ein pápi hjá mær. Hann ansaði væl eftir mær, meðan eg var í Føroyum, og tá eg hevði verið í Klaksvík ella í Suðuroy, so skuldi eg altíð ringja til hansara, tá eg var komin aftur til Havnar. Bara fyri at siga, at alt var í lagi.

Tað var eisini í fyrirtøkuni Leif Mohr, at Erling hiti Gissur Patursson, sum er ein av hansara bestu vinum í Føroyum.

- Eg og Gissur orkaðu ikki fyri hvør ørum at byrja við. Hann var rættiliga ungur, tá hann byrjaði hjá Leif Mohr, og hann helt meg ivaleyst vera ein smartan danskara, meðan eg hugsaði mitt um hendan unga føroyingin. Men so tók Leif Mohr fatt. Vit vórðu báðir bidnir um at koma inn á skrivstovuna hjá honum, og fingi vit eitt slíkt skeld, sum eg seint gleymi, og síðani hefur støðan verið ein onnur. Gissur er ein av bestu vinunum hjá mær og Elsu, og vit hava nóg samband við hann.

- A Hotel Hafnia hava vit havt eitt heim í Føroyum. Har hava vit fingið slíka viðferð og tænastu, sum eg aldrin havi upplivað nakra aðrastaðni í heiminum. Tey hava verið nakað heilt fyri seg, heldur Erling.

Hóast handelsferðirnar til Føroya nú eru av – kanska ger Erling eitt eykanummur næsta oktober – ætlar hann sær at vitja Føroyar í framtíðini.

- Okkara heim hefur altíð verið nóg merkt av Føroyum, og tí ber tað als ikki til hjá okkum bara at kvetta við Føroyar, fyri tað um eg gevist sum sølumaður. Vit skulu nokk vitja aftur, sigur hann.